

РЕШЕНИЕ

№ 3019

гр. София, 04.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 28.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **12091** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.64 ал.4, чл. 27, ал.1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ), вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Столична община, представлявана от кмета Й. А. Ф., с адрес [населено място], [улица], БУЛСТАТ[ЕИК], срещу Решение № РД – 02 – 36 – 1162/02.11.2021 г. на заместник – министъра и ръководите на Управляващия орган по Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 за отказ от верификация на плащания, представляващи възнаграждения на екипа за изпълнение и управление на проект „Ремонт и обновяване на Професионална гимназия по хранително-вкусови технологии Проф. д-р Г. П.“ – Столична община - район „И.“ в частта по т.1, с което е отказана верификация на разходи в размер на 1 218,48 лв. на основание чл. 57, ал.1, т. 4 от ЗУСЕСИФ във вр. с чл. 10, ал. 1, т. 2, б. „а“ от Постановление № 189 от 28 юли 2016 г. за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове, за програмен период 2014 – 2020 г., в сила от 05.08.2016 г.

Жалбоподателят твърди, че оспореният акт е нищожен, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Същият е постановен в противоречие със задължителните указания на ВАС по тълкуването и прилагането на закона дадени с решение № 9329/30.08.2021 на ВАС, седмо отделение, по дело № 4801/2021 г. по описа на ВАС. В условията на евентуалност, моли за отмяна на процесното решение като незаконосъобразно, издадено в противоречие с материалния закон,

необосновано и немотивирано.

В с.з. жалбоподателят, чрез юристконсулт Д., поддържа жалбата и по същество иска да бъде отменено атакуваното решение в обжалваната част, претендира разноски по делото и юристконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Ответникът – Зам.министър в министерство на Регионалното развитие и благоустройството и Ръководителя на управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020г., не се явява и не се представлява. По делото е постъпила писмена защита от 28.03.2022 г., с което оспорва жалбата и моли да се остави същата без уважение, като неоснователна и недоказана. Моли за потвърждаване на процесния административен акт като законосъобразно издаден и в съответствие с материално-правните и процесуално-правните норми. Претендира юристконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Столична община е кандидатства за безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020, с проект „Ремонт и обновяване на Професионална гимназия по хранително-вкусови технологии Проф. д-р Г. П.“, за което е сключен Договор за предоставяне на БФП № BG16RFOP001-3.002-0041-C03 на Столична община по ОП “Региони в растеж“ 2014-2020г.

Във връзка с приключване на процедура по одобрение на искане за плащане №2 /окончателно/ по договора за предоставяне на БФП № BG16RFOP001-3.002-0041-C03 на Столична община по ОП “Региони в растеж“ 2014-2020г., е издадено Решение на Заместник – Министър и Ръководител на УО на ОПРР 2014-2020г. с което не е извършена верификация и плащане на разходи в размер на 1 218,48лева, представляващи БФП, отчетени в изготвеното искане за окончателно плащане, поради липсата на предвидените в чл. 57, ал. 1, т.3 от ЗУСЕСИФ условия. Със същото Решение не е извършена верификация и плащане на разходи в размер на 1 218,48 лева, представляващи БФП, отчетени в описаното по-горе искане за окончателно плащане, поради липсата на предвидените в чл.57 ал.1 т.4 от ЗУСЕСИФ условия, във връзка с чл.26 ал.1 от ЗУСЕСИФ, вр. чл.7 ал.3 от Постановление №189 от 28 юли 2016г. на Министерски съвет за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите съфинансирани от европейските структурни и инвестиционни фондове за програмен период 2014-2020 г. /ПМС №189/.

С Решение № 330 от 18.01.2021 г. на АССГ, по административно дело № 8601/2020 г. е отхвърлена жалбата на Столична община, като неоснователна.

С Решение № 9329/30.08.2021 г. на ВАС, седмо отделение, по дело № 4801/2021 г. по описа на ВАС, съдът е отменил първоинстанционното решение като неправилно, отменил е решение на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж 2014 – 2020 г.“, в частта по т. 1, с което е отказана верификация на разходи в размер на 1 218,48 лв. на основание чл. 57, ал.1, т. 3 от ЗУСЕСИФ и е изпратил преписката на УО на ОПРР със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. В решението си ВАС, седмо отделение е посочил, че ако органът счита, че през конкретните дни и часове от служителите от екипа на проекта на услуги не са реално извършени, за да откаже верификация на основание чл. 57, ал. 1, т. 3 ЗУСЕСИФ, то последният следва да посочи и обоснове тази си констатация. В противен случай, ако отчетените разходи са за реално извършени услуги предвидени в проектното предложение, те следва да се верифицират, поради липса на забрана

дейности по проекта да се извършват от служителите в него по време на в което са в отпуск или в болничен, както и почивни дни.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес от оспорването, срещу акт, за който е предвидено в чл.64 ал.4, от ЗУСЕСИФ, че подлежи на обжалване пред съд. С оспорената част на административния акт пряко са засегнати правата и законните интереси на жалбоподателя. Жалбата е депозирана в преклузивния 14-дневен срок по чл.149 ал.1 от АПК, поради което и същата е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 9, ал. 5 от ЗУСЕСИФ, управляващия орган на програмата отговаря за цялостното програмиране, управление и изпълнение на програмата, както и за предотвратяването, откриването и коригирането на нередности, включително за извършването на финансови корекции. Съгласно същата норма, ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващия орган или определено от него лице.

Със Заповед № РД-02-36-1179/26.09.2018 г. на Министъра на МРРБ се определя заместник-министъра на регионалното развитие за ръководител на Управляващия орган на ОП „Региони в растеж“ 2014-2020г. В раздел I т.3 от Заповед № РД-02-36-1179/26.09.2018г. на Министъра на МРРБ е предвидено правомощие на заместник-министъра на МРРБ, в качеството му на ръководител на УО на ОПРР да издава всички административни актове по смисъла на ЗУСЕСИФ, включително и решения за налагане на финансови корекции по смисъла на чл.73 от ЗУСЕСИФ. На основание чл.2 т.1 от Наредбата за администриране на нередности по Европейските структурни инвестиционни фондове, ръководителят на УО е отговорен за процедурите, регламентирани в наредбата.

Предвид изложеното и съдът намира, че съгласно действащата нормативна уредба, изцяло в правомощията на УО на ОПРР са както установяването и регистрирането на нередности по реда на Наредбата за администриране на нередности по Европейските структурни инвестиционни фондове, така и определянето на финансови корекции по реда на ЗУСЕСИФ и Наредба за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕСИФ.

Относно спазване на административнопроизводствените правила и материалната законосъобразност на акта и съответствието му с целта на закона, съдът намира следното:

Съдът намира, че оспорвания акт е издаден в изискваната от закона писмена форма, като от формална страна съдържа както фактически, така и правни основания в съответствие с чл. 59, ал. 2, т.4 от АПК. В процесното решение са описани всички обстоятелства относими за налагането на процесната финансова корекция – постъпване на сигнала за нередност и съдържимите в него фактически констатации, възражението на бенефициента и направените от административния орган заключения относно фактическата обстановка. При определяне на финансовата корекция по основание и размер са били спазени административно-производствените правила.

На 13.09.2019 г., чрез ИСУН 2020 е било подадено искане за окончателно плащане по Административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG16RFOP001-3.002-0041-C03 на Столична община.

При извършена документална проверка на искането за окончателно плащане са били констатирани пропуски и са били изисквани съответно и документи и разяснения от бенефициента. Същите са били изпратени чрез съобщения с № № BG16RFOP001-3.002-0041-C03-M104, BG16RFOP001-3.002-0041-C03-M126, BG16RFOP001-3.002-0041-C03-M136, BG16RFOP001-3.002-0041-C03-M144 в раздел "Кореспонденция" на ИСУН 2020. В отговор Столична община е изпратила чрез ИСУН писма с изх.№№ СОА16-ПП00-154-/186/17.01.2020г. - /кореспонденция по ИСУН № BG16RFOP001-3.002-0041-C03-M124/, СОА 16-ПП00-154/196/31.03.2020г. - /кореспонденция по ИСУН BG16RFOP001-3.002-0041-C03-M132/, СОА 16-ПП00-154-/205/29.05.2020г. - /кореспонденция по ИСУН № BG16RFOP001-3.002-0041-C03-M141/ и СОА16-ПП00-154/213/16.06.2020г. - /кореспонденция по ИСУН № BG16RFOP001-3.002-0041-C03-M146/.

По отношение на съответствието на решението на управляващия орган с материално-правните разпоредби, съдът намира следното:

С Решение № РД-02-36-1180/13.08.2020 г. на УО на ОПРР 2014-2020г. е отказана верификация и плащане на сумата в размер на 1 218.48 лв., представляващи безвъзмездна финансова помощ, отчетени в окончателното искане за плащане, поради липса на предвидените в чл. 57, ал. 1, т.3 от ЗУСЕСИФ условия.

С повторно Решение № РД – 02 – 36 – 1162/02.11.2021 г. на заместник – министъра на регионалното развитие и благоустройството и Ръководител на УО на ОПРР 2014 – 2020 е отказал да верифицира сумата от 1218.48 лева, като същият не е съобразил решението си с указанията на ВАС относно прилагането и тълкуването на закона съгласно решение № 9329/30.08.2021 г. на ВАС, седмо отделение, по дело № 4801/2021 г. по описа на ВАС. УО е изложил мотиви, които се преповтарят с първоначалното решение, но е посочил различно правно основание, а именно чл. 57, ал.1, т. 4 от ЗУСЕСИФ във вр. с чл. 10, ал. 1, т. 2, б „а“ от Постановление № 189 от 28 юли 2016 г. за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове, за програмен период 2014 – 2020 г., в сила от 05.08.2016 г. Сумата в размер на 1218.48 лева е формирана както следва:

По бюджетен ред I.1.1. Ръководител на проект – не са верифицирани разходи в размер на 476.70 лева на основание чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ във вр. с чл. 10, ал. 1, т. 2, б. „а“ от Постановление № 189 от 28 юли 2016 г. за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове, за програмен период 2014 – 2020 г., в сила от 05.08.2016 г. При извършена документална проверка и след представяне на допълнителни документи е констатирано, че ръководителят на проекта е отчетел работни часове: през м.май 2017 г. – 4 часа на 22 и 23 май по време на отпуск, през м.септември 2017 г. – 3 часа на 21 и 25 септември – по време на отпуск, през м.ноември 2017 г. – 5 часа на 3, 9 и 10 ноември – по време на отпуск и отчетени 2 часа в периода 23.11-24.11.2017 г., когато лицето е в болничен, през м.декември 2017 г. – 4 часа в периода 07.12.-08.12.2017 г., когато лицето е било в платен отпуск и 2 часа на 18.12.2017 г., по време на болничен, през м.януари 2018 г. – 3 часа на 16 януари – по време на отпуск, през м.февруари 2018 г. – 4 часа на 19 и 20 – по време на болничен, през м.април 2018 г. – 2 часа на 5 април – по време на отпуск, през м.май 2018 г. – 1 час на 07.05.2018 г. – почивен ден, през м.юли 2018г. – 3 часа на 9 юли – по време на отпуск, през м.септември 2018 г. – 3 часа на 27 и 28 септември – по време на отпуск и

болничен, през м.ноември 2018 г. – 3 часа на 12 ноември и 2 часа на 26.11.2018 г. – по време на платен отпуск.

УО е приел, че дейностите на ръководителя на проекта по проекта са възложени извън установеното работно време и длъжностна характеристика на основание издадена заповед по чл. 21 от Закона за държавния служител.

По бюджетен ред I.1.2. Координатор – не са верифицирани разходи в размер на 291.81 лева на основание чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ във вр. с чл. 10, ал. 1, т. 2, б. „а“ от Постановление № 189 от 28 юли 2016 г. за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове, за програмен период 2014 – 2020 г., в сила от 05.08.2016 г. При извършена документална проверка и след представяне на допълнителни документи е констатирано, че координаторът на проекта е отчетел работни часове: през м.октомври 2017 г. – 2 часа на 23 и 24 октомври – по време на отпуск, през м.декември 2017 г. -2 часа на 11.декември – по време на отпуск, през м.януари 2018 г. – 2 часа на 2 януари – по време на отпуск, през м.февруари 2018 г. – 8 часа на 8 и 9 февруари – по време на отпуск, през м.март 2018 г. – 1 час на 05.март – почивен ден, през м.юли 2018 г. – 3 часа на 4 и 6 юли – по време на болничен, през м.септември 2018 г. – 4 часа на 20 и 21 септември – по време на отпуск, през м.октомври 2018 г. – 5 часа на 5,9 и 10 октомври – по време на отпуск.

УО е приел, че дейностите на координатор на проекта са възложени извън установеното работно време и длъжностна характеристика на основание издадена заповед по чл. 21 от Закона за държавния служител.

По бюджетен ред I.1.3. Експерт финансово счетоводна дейност не са верифицирани разходи в размер на 233.51 лева на основание чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ във вр. с чл. 10, ал. 1, т. 2, б. „а“ от Постановление № 189 от 28 юли 2016 г. за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове, за програмен период 2014 – 2020 г., в сила от 05.08.2016 г.

При извършена документална проверка и след представяне на допълнителни документи е констатирано, че експерта финансово-счетоводна дейност на проекта е отчетел работни часове: през м.май 2017г. – 2 часа на 26 май – по време на отпуск, за м.юни 2017 г. – 4 часа в периода 16-23 юни – по време на отпуск, през м.юли 2017 г. – 2 часа на 27 юли – по време на отпуск, през м.август 2017 г. – 1 час на 16 август – по време на отпуск, през м.декември 2017 г. – 1 час на 27 декември – почивен ден, през м.май 2018 г. – 1 час на 07.май – почивен ден, през м.август 2018 г.- 10 часа в периода 27-31-август – по време на отпуск, през м.септември 2018 г. – 2 часа на 12 септември – по време на отпуск, през м.декември 2018 г. – 2 часа на 14 декември – по време на отпуск.

Дейностите на експерт финансово-счетоводна дейност са били възложени на основание Заповед по чл.107а, ал. 9 от КТ, за работа извън установеното работно време и длъжностната характеристика.

По бюджетен ред I.1.4. Експерт по СМР не са верифицирани разходи в размер на 216.46 лева на основание чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ във вр. с чл. 10, ал. 1, т. 2, б. „а“ от Постановление № 189 от 28 юли 2016 г. за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове, за програмен период 2014 – 2020 г., в сила от 05.08.2016 г.

При извършена документална проверка и след представяне на допълнителни документи е констатирано, че експерта по строително монтажни работи на проекта е отчетел работни часове: през м.юни 2017г. – 1 час на 9 юни – по време на отпуск, през м.юли 2017 г. – 4 часа в периода 3-5 юли – по време на болничен, през м.септември 2017 г. – 1 час на 8 септември – по време на отпуска, през м.февруари 2018 г. – 2 часа на 14 февруари – по време на отпуск, през м. юни 2018 г. – 1 час, на 22 юни – по време на отпуск, през м. юли 2018 г. – 4 часа, на 5 юли – по време на отпуск, през м.август 2018 г. – 3 часа, на 30 август – по време на болничен, през м.септември 2018 г. – 2 часа, на 14 септември – по време на отпуск, през м.октомври 2018 г. - 2 часа, на 1 октомври – по време на отпуск, през м.ноември 2018 г. – 2 часа, на 15 ноември – по време на отпуск, през м.декември 2018 г. – 1 час, на 18 декември – по време на отпуск. УО е достигнал до извода, че дейностите на експерт СМР са възложени извън установеното работно време и длъжностната характеристика на основание издадена заповед по чл. 21 от ЗДСл.

В случая спорен по делото е въпросът, дали следва да се изплати на жалбоподателят разхода направен за възнаграждения на служители на бенефициента, за дейности отчетени през време на ползване на отпуск и болнични от същите.

Съдът намира, че в конкретния случай незаконосъобразно и неправилно е прието от УО, че разходите за възнаграждения за ползвани от служители на бенефициента отпуски са недопустими за плащане по ОПРР 2014-2020, тъй като същите не отговарят на изискването за допустимост.

В оспорения акт, в т.1 е прието, че не следва да се верифицират на жалбоподателят разходи в размер на 1 218.48 лева, представляващи БФП, отчетени в описаното по-горе искане за окончателно плащане, поради липса на предвидените в чл.57 ал.1 т.4 от ЗУСЕСИФ условия.

Уредбата на производството по верификация на разходи се съдържа в чл. 60 - чл. 68 от ЗУСЕСИФ. Съгласно цитираните разпоредби междинни и окончателни плащания се извършват след верифициране с цел потвърждаване допустимостта на извършените разходи и при наличие на физически и финансов напредък на проекта. Чрез междинни и окончателни плащания се възстановяват само допустими разходи, верифицирани от управляващия орган. Съгласно чл. 62, ал. 3 от ЗУСЕСИФ, УО извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане и на проверки на място, когато това е приложимо. Общите условия за допустимост на разходите са регламентирани в чл. 57 и чл. 58 от ЗУСЕСИФ. Според чл. 59, ал. 1 от ЗУСЕСИФ конкретните национални правила и детайлните правила за допустимост на разходите за съответния програмен период за всяка оперативна програма по чл. 3, ал. 2 от закона се определят с нормативен акт на Министерския съвет. Такива на национално ниво са Постановление № 189 на МС от 28.07.2016 г. за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове, за програмен период 2014 - 2020 г. /постановлението/ и НАРЕДБА № Н-3 от 08.07.2016 г. за определяне на правилата за плащания, за верификация и сертификация на разходите, за възстановяване и отписване на неправомерни разходи и за осчетоводяване,

както и сроковете и правилата за приключване на счетоводната година по оперативните програми и програмите за европейско териториално сътрудничество, (наричана наредбата), действала към момента на сключване на АДПБФП и включена в Приложение и към задължителните документи за спазване.

Наредбата обаче има за предмет регламентирането на правилата за извършване на верификация на разходите, а не правилата за допустимост на разходите. Правилата за допустимост на разходите са регламентирани, в глава пета, раздел първи "Общи условия и допустимост на разходите" на ЗУСЕСИФ и в издадения, на основание чл. 59, ал. 1 ЗУСЕСИФ, акт на Министерския съвет - Постановление № 189 на Министерския съвет от 28.07.2016 г. за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове, за програмен период 2014 - 2020 г. (ПМС № 189).

Съгласно чл. 62, ал. 1 от ЗУСЕСИФ, "Междинни и окончателни плащания се извършват след верифициране с цел потвърждаване допустимостта на извършените разходи и при наличие на физически и финансов напредък на проекта. Управляващият орган извършва плащането в 90-дневен срок от постъпване на искането за плащане на бенефициента. "Според, ал. 2 на същата норма "Чрез междинни и окончателни плащания се възстановяват само допустими разходи, верифицирани от управляващия орган. " Съгласно, ал. 3 "Управляващият орган извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане, и на проверки на място, когато това е приложимо. "

От разпоредбите на цитираните норми става ясно това, че за да бъде извършено едно окончателно плащане както е в случая следва при условията на кумуативност да са налице следните две предпоставки по чл. 62, ал. 1 от ЗУСЕСИФ: 1. Верифициране с цел потвърждаване допустимостта на извършените разходи и 2. Наличие на физически и финансов напредък на проекта.

В случая основанието да не се извърши верифициране на процесните разходи по т. 1 от оспореното решение е, че административният орган е приел, че същите са недопустими. Кои разходи са допустими е посочено изчерпателно в разпоредбата на чл. 57, ал. 1 от ЗУСЕСИФ - разходите се считат за допустими, ако са налице едновременно следните условия: 1. разходите са за дейности, съответстващи на критериите за подбор на операции и се извършват от допустими бенефициенти съгласно съответната програма по чл. 3, ал. 2; 2. разходите попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи; 3. разходите са за реално доставени продукти, извършени услуги и строителни дейности; 4. разходите са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство; 5. разходите са отразени в счетоводната документация на бенефициента чрез отделни счетоводни аналитични сметки

или в отделна счетоводна система; б. за направените разходи е налична одитна следа съгласно минималните изисквания на чл. 25 от Делегиран регламент (ЕС) № 480/2014 на Комисията от 3 март 2014 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство (ОВ, L 138/5 от 13 май 2014 г.) и са спазени изискванията за съхраняване на документите съгласно чл. 140 от Регламент (ЕС) № 1303/2013; 7. разходите са съобразени с приложимите правила за предоставяне на държавни помощи.

Следователно, всички разходи, които не се включват в посочената правна норма са недопустими и не подлежат на верификация. Законодателят не е уредил изрично въпроса в кои случаи управляващият орган може да откаже верификация на разходи, но по аргумент на противното това следва да са случаите, при които разходите са недопустими, т. е. не е налице някое от условията в чл. 57, ал. 1, т. 1-т. 7 от ЗУСЕСИФ.

С разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ се предвижда като едно от условията за допустимост на разходите, те да са извършени законосъобразно съгласно националното право и правото на Европейския съюз.

Съгласно чл. 59, ал. 1 от ЗУСЕСИФ и чл. 26, ал. 1 от ЗУСЕСИФ част от разпоредбите, регламентиращи допустимостта на разходите, условията за кандидатстване, одобрение и изпълнение на проектите, се съдържат в Постановление № 189 на МС от 28.07.2016 г. за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове, за програмен период 2014 - 2020 г., съответно в утвърдените от ръководителя на управляващия орган насоки за съответната програма. В същия смисъл е и разпоредбата на чл. 76 от Общите условия по договора за безвъзмездна финансова помощ, съгласно която без да противоречи на разпоредбите на Регламент /ЕС/ № 1303/2013 г. на Европейския парламент и Регламент /ЕС/ № 1301/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета, както и на ПМС № 189/28.07.2016 г., за да бъдат признати за допустими, разходите трябва да отговарят на изискванията, предвидени в Насоките за кандидатстване по съответната процедура за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ/ Указанията за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, да са разплатени за действително извършени и необходими дейности по проекта/ бюджетната линия /финансовия план/, и да са извършени в съответствие с европейското и националното законодателство.

С частта на оспореното решение административният орган е отказал да верифицира и плати разходите по т. 1. Безспорно е установено, че служители

по проекта на Столична община са отчетели работа в часове по проекта в дни, в които са официални празници за страната, ползвали са годишен отпуск или болничен. За всеки един от описаните в Решението работни часове са събрани писмени доказателства – ведомости с посочени дата, номер на документ и отчетени часове по проекта, установяващи описаните по-горе факти. В чл. 107а от КТ е озаглавен "Допълнителни условия за работещите по трудово правоотношение в държавната администрация", но очевидно волята на законодателя е да разпрости действието ѝ и върху общинската администрация. Следователно чл. 107а от КТ съдържа както допълнителни условия за работещите по трудово правоотношение в държавната администрация, така и на тези по трудово правоотношение в общинската администрация.

Съгласно чл. 1, ал. 2-3 от Закона за администрацията (ЗА) правомощията на органите на изпълнителната власт, структурата и организацията на тяхната администрация се прилага, доколкото не е установено друго в специални закони и за администрацията на другите органи на държавната власт, предвидени в Конституцията, и за органите на местното самоуправление. В чл. 107а, ал. 9 т. 1 от КТ е посочено, че на служителите, работещи по трудово правоотношение в държавната администрация, с тяхно съгласие и срещу допълнително възнаграждение, може със заповед на работодателя да се възлагат допълнителни задължения във връзка с изпълнението и/или управлението на проекти, съфинансирани със средства от Европейските структурни и инвестиционни фондове, по които съответната администрация е бенефициент, при условията на чл. 49, ал. 3 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове.

Абсолютно идентичен текст се съдържа в чл. 21, ал. 4 т. 1 от Закона за държавния служител по отношение на държавните служители.

Начинът на определянето на това допълнително възнаграждение е установен в чл. 25а, ал. 2 от Наредбата за заплатите на служителите в държавната администрация, според който размерът на допълнителното възнаграждение за участие в проекти, съфинансирани със средства от Европейските фондове, е равен на възнаграждението на часова база, което лицето получава за изпълнение на дейностите по длъжностната характеристика.

Точно по този начин е определено и възнаграждението на служителите в справките, издадени от общината.

В съответствие с чл. 2, ал. 1 от Наредба за заплатите на служителите в държавната администрация (НЗСДА), Наредбата се прилага за служителите по служебно и по трудово правоотношение в държавната администрация. Тази наредба е приета на основание чл. 67, ал. 3 от Закона за държавния служител (ЗДСл) и чл. 107а, ал. 9 от Кодекса на труда (КТ).

Съгласно чл. 19, т. 6 НЗСДА, допълнителните възнаграждения са: допълнително възнаграждение по чл. 21, ал. 4 от Закона за държавния служител и чл. 107а, ал. 9 от Кодекса на труда за изпълнение и/или управление на проекти или програми.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от Постановление № 189 от 28 юли 2016 г. на Министерския съвет /обн., ДВ, бр. 61 от 2016 г./ за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от европейските структурни и инвестиционни фондове, за програмен период 2014-2020 г., една от възможностите за допустимост на разходите за екипи, отговорни за управление и/изпълнение на проекти, е когато управлението и/изпълнението се осъществява от служители на бенефициента. Посочени са и възможните начини за възлагане на дейностите по изпълнение и/управление на екипите, отговорни за управление и/или изпълнение на проекти, като една от възможните хипотези е с длъжностна характеристика на служителя, нает от бенефициента по трудово или служебно правоотношение, като в този случай допустимият размер на разходите за възнаграждения се определя до размера на възнаграждението на часова база, което лицето получава за изпълнение на дейности по основното си служебно или трудово правоотношение.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба № Н-3 от 22.05.2018 г. за определяне на правилата за плащания, за верификация и сертификация на разходите, за възстановяване и отписване на неправомерни разходи и за осчетоводяване, както и сроковете и правилата за приключване на счетоводната година по оперативните програми и програмите за европейско териториално сътрудничество /обн., ДВ, бр. 44 от 29.05.2018 г./, изплащането на финансова подкрепа от управляващия орган към бенефициентите по Оперативна програма се извършва въз основа на административен договор или заповед за предоставяне на финансова подкрепа или въз основа на финансово споразумение в случаите на финансова подкрепа за финансови инструменти.

С оглед изпълнение на ангажиментите на Бенефициента, възникнали с подписването на АДБФП, в съответствие с одобрения проект, със заповед СОА17 – РД91 – 192/18.05.2017 г. изменена със заповед СОА17 – РД91 – 337/13.09.2017 г. на кмета на Столична община е назначен екип за управление на проекта. Видно от същата тя е със срок до края на изпълнението на проекта, като екипът изпълнява задълженията си, за което съответно получава допълнително месечно възнаграждение, определено при спазване на разпоредбите на ПМС 189 от 28 юли 2016 г. Съответно средствата за възнагражденията са осигурени от бюджета на проекта. Съгласно Насоките за кандидатстване разходи за възнаграждения за лица, пряко ангажирани с дейности по управлението и/или изпълнението на проекта, включително дължимите осигурителни вноски се явяват допустими. Обратно на твърдение на УП, за липса на доказателства е, че бенефициента е представил доказателства, които удостоверяват отчетената, приета и разплатена работа на членовете на ЕУП – служители на СО, а именно заповеди от ръководителя на бенефициента за сформирани на ЕУП, подробни отчети за извършената работа и протоколи, графици за отчитане по часове положен труд.

Съдът следва да допълни, че липсва забрана дейности по проекта да се извършват от екипа по проекта по време, в което лицата са в отпуск или в

болничен, както и в почивни/празнични дни. След като няма и не е предвидена такава забрана, то няма пречка и съответните лица от екипа на проекта да работят по време на отпуск, болничен и почивни дни във вр. с управлението на проекта. Тези дейности са възложени на лицата с изрична заповед на органа по назначаване по служебно правоотношение, с негово съгласие и срещу възнаграждение, извън установеното работно време.

Във връзка с гореизложеното съдът, счита че аргументите, изложени от жалбоподателя са основателни поради което оспорения акт следва да бъде отменен като противоречащ на материалния закон - чл. 57, ал. 1 т. 4 от ЗУСЕСИФ.

При този изход на спора разноски се дължат на жалбоподателя, такива са заявени, за заплащане на юристконсултско възнаграждение, поради което съдът намира, че следва да бъдат уважени.

По изложените съображения, Административен съд София - град, III-то отделение, 7-ти състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на Столична община, представлявана от кмета Й. А. Ф., с адрес [населено място], [улица], БУЛСТАТ[ЕИК], срещу решение № РД – 02 – 36 – 1162/02.11.2021 г. на заместник – министъра и ръководите на Управляващия орган по Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 за отказ от верификация на плащания, представляващи възнаграждения на екипа за изпълнение и управление на проект „Ремонт и обновяване на Професионална гимназия по хранително-вкусови технологии Проф. д-р Г. П.“ – Столична община - район „И.“ в частта по т.1, с което е отказана верификация на разходи в размер на 1 218,48 лв. на основание чл. 57, ал.1, т. 4 от ЗУСЕСИФ във вр. с чл. 10, ал. 1, т. 2, б. „а“ от Постановление № 189 от 28 юли 2016 г. за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове, за програмен период 2014 – 2020 г., в сила от 05.08.2016 г.

ОСЪЖДА Заместник - министъра на МРРБ и Ръководител на УО на ОПРР 2014-2020, да заплати на Столична община, представлявана от кмета Й. А. Ф., с адрес [населено място], [улица], БУЛСТАТ[ЕИК] сумата от 100.00 лева за юристконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: